

Izhaja

vsak četrtek; ako je ta dan praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 20 vinarjev od garmondvrste za vsakokrat.

MIR.

S prilogo „Domoljub“ za koroške naročnike.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 4 krome (2 gld.)

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvo „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XXIII.

V Celovcu, 11. avgusta 1904.

Štev. 32.

Svoji k svojim!

„Le vkup, le vkup, uboga gmajna!“
„Stara pravda“.

Vsak narod ima enega edinega skupnega praočeta, iz katerega se je rodil. O Židovih vemo to iz sv. pisma: židovsko ljudstvo ima pra-očeta Abrahama. Rimljani, trdili so, da imajo dva pra-očeta Romula in Rema, ki sta pa bila tudi brata. Naravno torej je, da se ljudje iste narodnosti čutijo kot udje ene edine velike rodovine. — Narod, med katerim takega čutenja ni, razpade, zgine med sosedi, nasprotno pa so narodi ravno zato postali slavni in mogočni, ker so se čutili kot rodni bratje, sestre med seboj in si bili drug drugemu v pomoč.

Dokler je bil češki narod razcepljen, bil je v pravi posmeh sosedov, a ko je pred 60 letmi začel med Čehi oznanjevati slavni Palacký novo geslo „Svůj k svému!“ in ko so se Čehi začeli tudi po tem ravnati, so storili v kratkem času velikanški napredek posebno v gospodarskem obziru v strah in grozo nekdašnjim posmeovalcem.

Tudi nad Slovenci že hvala Bogu vzhaja zora lepših dni, ker tudi iz naših vrst se glasi vedno bolj glasno gospodarski klic: „Svoji k svojim!“

Ali kmalu je skušnjavec poleg Vas in Vam zvito šepeta v ušesa: „To »Svoji k svojim!« je nekrščansko, grešno geslo. Ljubiti se moramo med seboj in ne gledati na narodnost!“ Primimo tega lisjaka za ušesa, poddržimo ga malo in premišljujemo z njim: Je li geslo „Svoji k svojim!“ res nekrščansko?

1. V vasi se je naselil mlad trgovec, veren Slovenec. Slovenci le pri njem kupujejo. „Svoji k svojim!“ Trgovina uspeva. Ima že slovenske pomočnike (komije) in učence. V trgovini Slovenca so našli slovenski mladeniči delo in zaslužek.

2. V slovenskem trgu naselil se je tuj trgovec. S sladko ponižnostjo vabi Slovence k sebi, ki mu nosijo trumoma svoj pošteno zaslužen denar. Komiji in učenci so tuji, za slovenskega mladeniča dober je komaj hlev. Trgovcu je zrastlele trebuh in premoženje. Postal je župan; a kaj župan, — turški paša! Z občinskim premoženjem dela kakor prasica z mehomo; zaslužek dá le tujcem in le nekaterim izdajicam. In kakor je nekaj rekel Salomon: „Moj oče vas je tepel z biči, jaz vas bom pa tepel s škorpionji!“ tako tudi ravna županov sin, kača, katero si je zredila občina na lastnih prsih! Na vse zadnje, ker že druge hudobije ni vedel, postal je še lutrovske vere!

3. V naši vasi se je naselil mlad obrtnik, ki se je kaj učil in videl svet, bodi že to krojač, čevljar, mizar ali kaj drugega. Slovenci hodijo vsi k njemu. Rečejo, naša sveta dolžnost je: „Svoji k svojim!“ Ta novi slovenski obrtnik sprejema le slovenske učence, in za nekaj let je v okolici dovolj izvrstnih mladih obrtnikov, ki grejo k vojakom ali v široki svet, in delajo čast svoji vasi!

4. V sosednem trgu se je naselil tuj čevljar. Enemu Slovincu napravi zastoj črevlje. Ta ga zato hvali po vsej okolici. Slovenci mu začnejo nositi svoj denar. Leta minejo. Čevljar že davno davno ne dela več sam, zadosti bogat je, po krčmah posedava in se norčuje iz neumnega slovenskega ljudstva, saj gospod „štifelfabrikant“ je „fortšritlih“. Doma v delavnici ima čez 20 pomočnikov, samih tujcev, slovenski fanti so, reče, za to preneumni. In ko pridejo volitve, in se jih udeležijo tudi slovenski davkoplačevalci, stoji „štifelfabrikant“ na trgu in jezno zmerja slovenske kmete „bindiše pakaž!“

Dovolj! Sedaj pa že lahko izpustite iz rok kosmatega skušnjavca, ki vam je dokazoval, da je geslo „Svoji k svojim!“ nekrščansko, in vsaki si naj sam na prstih izračuna, kje so ravnali po krščansko in kje ne, ker so si „s svojim tujcem“ spletili bič še za pozne unuke!

Pa mi kdo ugovarja: „Kupoval sem pri narodnem trgovcu, a bil sem ogoljufan. Tujec mi tega ne stori!“ Kdor

tako govori, mora za to imeti vzrok! Dobro! Sedaj pa poslušaj, kaj pravi o tebi taisti národní trgovec: „Jaz se teh naših národnjakov bojim, kakor hudič križa, če mi pridejo v štacuno. Vse bi njim naj dal za pol cene, ali zastoj, pa me še obrekujejo in odvrčajo mirne kupovalce!“ — Tako je! Tako se glasi druga plat zvona! Jaz tudi rečem, za par grošev si ne kupiš nikjer jirhastih hlač, te so najmanj za 50 kron; za par grošev je „cajt!“ In češki pregovor pravi: „Za málo peněz málo muziky!“ To bode menda zadostovalo.

Koncem 16. stoletja je bilo slovensko ljudstvo od tujih grajščakov posebno hudo stiskano, tako da so se spuntali kmetje ob Savi na Štajerskem. Imeli so bojno pesem „Stara pravda“, ki nam je ohranjena v Orožnovi „Celjski kroniki“. Konec vsake kitice se glasi:

„Leukup, leukup,
leukup, leukup,
leukup, leukup,
uwoga gmajna!“

(Nato vsi zarjove, da se glas do nebes razlega:)

Stara prauada!

Tudi dandanes je deloma že prav slaba na Slovenskem. Od vseh strani silijo tuji življi v našo domovino, ki se hočejo tu obogatiti; domačin je povsod potiskan nazaj. In ne bode prej bolje, dokler se Slovenci ne spomnijo zopet starega kmetškega gesla: „Le vkup, le vkup, uboga gmajna!“

Kri ni voda! Svoji k svojim!

F. S. Šegula.

Družbe sv. Cirila in Metoda 19. glavna skupščina.

V četrtek dné 4. avgusta se je v vrlem národnem trgu Žalec v Savinjski dolini vršila ob povoljni udeležbi devetnajsta velika skupščina naše dične družbe sv. Cirila in Metoda. Trg je bil okrašen z národnimi zastavami.

Na kolodvoru v Žalcu je došle goste v imenu domačinov prvi pozdravil g. župnik in svetnik M. Koren, v imenu družbene podružnice g. Fr. Nidorfer, gdč. Lipoldova pa je s primernim nagovorom g. prvomestniku msgr. T. Zupanu izročila krasen šopek svežih cvetic v znak udanosti. Msgr. Zupan je prisrčno odzdravil. Nato so vsi korakali z godbo na čelu pred občinsko hišo, kjer je v imenu občine g. župan Širca v izbranih in navdušenih besedah pozdravil skupščinarje. Zahvalil se je zopet prvomestnik msgr. Zupan. Ob 10. uri je v bližnji podružnici daroval domači g. župnik Koren sveto mašo, med katero je izborna pel moški zbor.

Ob 11. uri je bilo zborovanje v dvorani gosp. Fr. Hodnika. Prvomestnik msgr. Zupan otvori zborovanje s srčnim pozdravom došlih zborovalcev. Potem je obvestil skupščinarje, da sta mu ta trenotek izročili gospa Mira dr. Karlovšekova ter gospica Mirka Gregorinova 300 kron kakor prispevek ženske podružnice iz Celja. Srečen pričetek torej k zborovanju.

Družbeno delovanje.

Tajnik g. dekan A. Žlogar nato podrobno poroča o družbenem delovanju v minulem letu. Po daljšem uvodu o naših razmerah nadaljuje:

Družba sv. Cirila in Metoda je prevzela nalogo, da pospešuje národno šolstvo posebno v onih krajih, kjer mu preti največja nevarnost. Danes vodstvo zopet polaga račun o svojem delovanju v minulem letu. Odbor je imel šest sej, nujneje zadeve pa je reševalo prvomestništvo s tajnikom. Mesto podtajnika opravlja od novega leta g. Makso Bradaška. Družba šteje sedaj 147 podružnic, žal, da jih spi dobra tretjina. Treba je novega dela in novega življenja. Pokrovitelj pa je v zadnjem letu pristopilo 19 in jih je vseh skupaj 342, ustanovnikov 1222, letnikov 5478 in podpornikov 993, torej vseh članov 7944. Od 147 podružnic je 81 mešanih, 31 moških in 35 ženskih. Ženske po-

družnice torej že presegajo moške, zato vodstvo s ponosom naglašá, da je v družbi sv. Cirila in Metoda najbolj organizovano slovensko ženstvo, katero izvršuje delo krščanskega usmiljenja, otmajajoč slovensko deco pred tujstvom slovenskim materam. In tem ženam tudi veljajo besede Gospodove: „Kar ste storile kateremu najmanjših bratov, to ste meni storile“. Podružnice sv. Cirila in Metoda bi mogle biti marsikje središče národnega gibanja, in to se tudi marsikje zgodi, kjer so navdušeni za dobro stvar.

Družba vzdržuje in podpira 25 šolskih zavodov. Vodstva želja je, da bi družba v prvi vrsti snovala slovenske šole in otroške vrtnice v obmejnih krajih. Pa tudi na Kranjskem, n. pr. v Tržiču in na Jesenicah so taka zabavišča nujno potrebna. Osebito Jesenice so važna postojanka ob proggi glavne železnice, ki bode Nemčijo po najkrajši črti vezala z Adrijo. Zato ni čudno, da že sedaj vse-nemški agentje ondi nastavljajo svoje mreže našemu ljudstvu in skušajo ustanoviti nemško naselbino, ki bi jim mogla biti močna opora pri gradbi nemškega mosta do Adrije. Zato je vodstvo ondi kupilo prostor za otroška zabavišča ter za podporo razposlalo do 3000 prošenj na razne zavode, društva in posameznike.

V zavodih naše družbe se vzgaja slovenska mladina po zdravih načelih pedagogike in didaktike, duh Slomšekov preveva ves pouk in vzgojo. Družbino učitelstvo se zaveda svojega vzvišenega poklica po navodilu: Mi hočemo otroke slovenskih starišev vzgojiti v dobre kristjane, značajne Slovence in zveste državljane. (Živahno odobravanje.) Da pa more učitelstvo svoj poklic z veseljem izvrševati, mora biti tudi gmotno dobro podprto, kar vodstvo tudi stori po vsi svoji moči.

V zavodih družbe se vzgaja okoli 2500 slovenskih otrok, ki bi brez naše družbe, brez žrtev slovenskih mladinoľjubov, bili večinoma ponemčeni ali poitalijančeni. Družba pričinja 20. leto svojega obstanka, ter ima vedno več dobrotnikov, ki ji v stiski prihajajo na pomoč. Hvala vsem, ki podpirajo pri raznih prilikah našo tako potrebno družbo! Naj ne omaga darežljivost, naj ne zaspi navdušenost za dobro stvar, dokler ne zmaga pravična zahteva slovenskega šolstva povsod, koder zdaj še biva naš rod! (Burno odobravanje.)

Družben račun.

Družbin račun za XVIII. upravno leto se glasi: Dohodki: Prispevki podružnic 8708 K 70 vin., pokroviteljnina 4139 K 60 vin., dohodki podružniških veselíc 3469 K 49 vin., dohodki izven-podružniških veselíc 1566 K 40 vin., podpora slav. občinskega sveta ljubljanskega 1000 K, darila občin, posojilnic in društev 2825 K 21 vin., dar koroških Slovencev 1000 K, novoletni darovi 175 K 50 vin., darovi Mohorjanov 557 K 28 vin. (tu je še obsirno polje za agitacijo na korist družbe!), Ciril-Methodovi darovi 61 K, razni darovi 1689 K 30 vin., zbirka časnikov 6419 K 56 vin., od vžigalic 3200 K, od kave 600 K, od svinčnikov in biškotov 50 K, volila 3543 K 79 vin., prejete obresti in vrnjena posojila 136 K 57 vin., za prodane knjige in učila 571 K 40 vin., za družbene knjižice 1827 K 34 vin., za družbeni „Koledar“ 1823 K 99 vin.; skupaj 43.365 K 13 vin.

Stroški: Šolstvo v Trstu 13.460 K 35 vin., šolsko poslopje v Trstu 4928 K 80 vin., šolska vrtnica v Rojanu in na Greti 2332 K 48 vin., šolstvo na Goriškem 1700 K, šola na Muti 2107 K 18 vin., šolski vrtec v Celju 975 K. Národna šola v Velikovcu 5037 K 54 vin., šolski vrtec v Mariboru 1082 K, šolski vrtec v Tržiču 1593 K 41 vin., šolski vrtec na Jesenicah 483 K 34 vin., podpore 440 K, nagrade 1530 K, za šolske knjige, učila in tiskovine 3347 K 88 vin., za tisk družbenih knjižic 842 K, stanarina v „Národnem domu“ 168 K, obresti od dolgov 1744 K 65 vin., razni stroški 778 K 54 vin.; skupaj 42.551 K 17 vin. Prebitek 813 kron 96 vin.

Račun je pojasnil g. M. Bradaška. Dostaviti je še, da so v zadnjih letih dohodki od vžigalic

znesli 11.800 K, od kave pa 3600 K. Na predlog g. O. Dolenca je bil račun odobren.

Ivoljeni so bili zopet v vodstvo gg.: Gregor Einspieler, dr. Drag. vitez Bleiweis, dr. Fr. Stor, A. Žlogar in dr. Fr. Tomišek mesto g. prof. M. Petelina, ki je vsled bolezni izstopil; v nadzorništvo gg.: O. Dolenc, M. Malenšek, Fr. Povše, A. Svetek in I. Vrhovnik; razsodništvo gg.: Ant. Kalan, dr. Majaron, dr. Munda, M. Pleteršnik in H. Schreiner.

Akademik g. Ribnikar je poročal o „Národnem kolku“, ki ga družba sv. Cirila in Metoda prevzame v svojo upravo kot nov vir dohodkov. Nato g. prvomestnik prečita brzojavko na cesarja, ki se je takoj odposlala.

Obed.

Ob 1. uri je bil skupni obed, pri katerem se je vršilo več napitnic. Prvomestnik msgr. Zupan je najprej napil presvitlemu cesarju. Dalje so govorili gg.: Dr. Karlovšek iz Celja, I. Zelenik iz Slov. goric, dr. Janežič z Voloskega, dr. Dečko, župnik Treiber, dr. Vrstovšek in urednik „Domovine“ Ekar. Ob 5. uri je bil koncert, ki sta ga priredila celjska godba in žalsko pevsko društvo „Edinost“ na vrtu g. Robleka. Zabava je bila jako živahna do 8. ure, ko so odhajali gosti na razne strani.

Skupščino so razni rojaki brzojavno pozdravili in sicer: Iz Braslovč, Slatine, Ormoža (2), Celovca (2), Velikovca, Jesenic, Ljubljane (2), Litije, Ribnice (3), Novega mesta, Medvod, Maribora (2), Toplice in Varaždinskih toplic.

Vojska med Rusi in Japonci.

Kak bo konec vojske?

Stotnik Karol Tanera poroča „Schles. Ztg.“ o izidu vojske: Na to vprašanje odgovarjati je zelo težavno, ker se pri tem vsak najlože zmoti. Kar se tiče Port Arturja, jaz nisem nikakor mnenja generala Meckla, ki misli, da pade Port Artur v kratkem. Jaz sem mnenja, da bodo Japonci zavzeli trdnjavo, če jo bodo sploh zavzeli, šele zelo pozno, kar jim pa ne bo mnogo koristilo. Japonci so po mojem mnenju že izgubili vojsko, ker niso takoj v začetku zavzeli Port Arturja. Tudi bo njim v pogubo, ker prodirajo vedno dalje v Mandžurijo, dočim jih Rusi vedno bolj izvajajo proti severu. Rusi se bodo lahko umaknili tudi onstran Mukdena, kar jim ne bo nič škodovalo. Rusi naj se umikajo toliko časa, da si priboré nadvlado na morju. Nato naj Rusi prične prodirati in Japonci bodo v zimi 1904/5 doživeli grozovit poraz, ki bo Japonsko popolnoma uničil. Vendar pa se lahko dogode med tem dogodki, na katere sedaj niti ne mislimo ne. Kuropatkinah lahko prisili obča nejevolja, car ali pa dvor, da prične prodirati. Tudi Anglija se lahko prične vmešavati v te zadeve, in potem bo položaj popolnoma drugačen.

Dopisi.

Velikovec. (Sklep šolskega leta) bo na tukajšnjih nemških mestnih šolah letos že dné 18. avgusta; radi tega se bo novo šolsko leto že dné 1. oktobra začelo. Polagoma se bo pa tako uredilo, da bodo počitnice kakor tudi v drugih mestih trajale od 1. avgusta do 15. kimovca. — Na naši „Národní šoli“ bo šolski sklep dné 27. avg. in šolsko leto se bo, ker kmetje potrebujejo v jeseni otroke za pašo, kakor dozdej tudi zanaprej začelo dné 15. oktobra.

Djekše. (Ogenj.) Dne 6. avg. okoli 10. ure predpoldnem je v skednju posestnika p. d. Župnika nastal ogenj, kateri je skedenj, v katerem je že večina krme bila, in hišo uničil. Škoda je velika, posebno če se pomisli, da posestnik zdaj prostora nima, kamor bi spravil žito.

Tinje. (Občinske volitve.) Torek, 4. avg., so se izvršile pri nas občinske volitve. V obeh razredih so izvoljeni pristaši dosedanega župana p. d. Lavreja, kateri bo najbrže tudi naprej županov. Č. g. prošt Anton Trobeš je ostal samo z enim glasom v manjšini. Če bo treba, izpregovorimo o naših volitvah in tukajšnjih razmerah še kako resno besedo, za danes bodi tega zadosti.

Podjunska dolina. (Vsenemško beračenje.) Cenjenim čitateljem našega „Mira“ je gotovo znano, da se je v Celovcu ustanovila nemška banka, katere glavni namen je, spodjedati tudi našo slovensko kreditno banko. Pa to bi našim vsenemškim snedežem še odpustili, ker vemo, da bi nas najrajše kar žive pojedli, če bi se jim dali; nikakor pa nam ne gre v glavo, kako morejo ti ljudje tudi pri slovenskih posojilnicah in občinah beračiti, da bi podpirale nemško banko. Kaj ne, slovenski groši pač dobro tudi Nemcem teknejo, da potem tem lažje Slovence davijo?! Slovenci, mi pa se držimo slo-

venske kreditne banke! To bode najboljši odgovor na vsenemško beračenje.

Skocijan. Ob Klopinskiem jezeru je letos nad 300 tujevc. Veliko je med njimi Dunajčanov. Želeti bi bilo, da bi se pota v okolici bolje zaznamovala in napravili dvojezični kažipoti, sicer se lahko človeku pripeti, da gre okrog in okrog jezera, predno ga najde. Kaj pa če bi se slovensko planinsko društvo poprijelo te misli?

Železna Kapla. (Nova maša in demonstracija.) Dolgo že ni gledala Železna Kapla tako veličastnega dneva, kakor je bil 24. julij t. l. Možnarji so že od zgodaj zjutraj grmeli, da je odmevalo od gore do gore. Krasni slavoloki s pomemljivimi napisi so napravljali na tujce in domačine nek prazničen vtis; trg pa je bil ves poln ljudstva, ki je vsak hip naraščalo in nestrpno pričakovalo, kedaj se prikaže č. g. novomašnik Alojzij Millela ob slavoloku pri župnišču. Gospod novomašnik je bil ta dan središče vsega slavlja in vse radovednosti. Č. g. Millela sicer ni kapelski rojak, ali kljub temu so ga sprejeli farani Železnokapelski s prav iskreno prisrčnostjo. Prihitei so od vseh strani in pokazali na sijajen način, koga se veselijo in koga časti pravo koroško ljudstvo. To je bila tako očitna demonstracija katoliškega prepričanja, da ni mogla ostati brez vpliva. Čudno pa je uplivala nova maša na Železnokapelske posilince in „pragermane“, kateri vse lažje prenesejo, kakor najmanjši pojav katoliškega ali slovenskega prepričanja. Že predvečer, ko je zapel slovenski mešani zbor mogočno podokenco, so se ljubeznivi nemški sosedi, zbrani v županovi gostilni, tako razburili, da so kakor iz sebe zatulili „Wacht am Rhein“ in prav neprebavljivo zavijali hajl. Ali to še ni bilo dovolj. Pozno v noč je tropa nahujskanih in — morebiti tudi plačanih ponočnjakov pred župniščem demonstrativno kričala jokavi: hajl. To je bilo v soboto večer! V nedeljo večer so pa ti nemški revčeki v mraku začeli naskakovati župnišče s kričavi hajl-klici; in to se je ponavljalo v neenakih odmorih noter do pol 1. ure popoldne. To ravnanje se samo ob sebi obsoja. Nemški tujci, ki so videli in slišali te kreature kričati, so se sramovali, da se ti kričači prištevajo tudi Nemcem. Mi sami pripomnimo: da če so ti duševni siromaki mislili vprizoriti protidemonstracijo proti veličastni demonstraciji dobrih faranov Železnokapelskih, potem je bil konec njihovega truda in njihovega denarja, kakor pravijo Kaplanci: „jämmerlich“. — Nova maša, cerkveno slavlje, kakor pozneje tudi nad vse zabavna gostija se je vršila tako dostojno in tako ganljivo, da so vsem udeležencem kar žarela lica od veselja in navdušenja — katerega ni mogla skaliti nemška nevoščljivost! Ako bi bil g. župan mož na svojem mestu, bi prihranil trgu Železne Kapla enakih blamaž!

Dobrlavas. (Hajlanje.) Naše slavno nemčurstvo je zopet enkrat osrečilo Dobrolce s svojo „kulturo“. Dne 31. julija praznovala je tukajšnja požarna bramba dvajsetletnico svojega obstanka. Na ta „izvanreden“ praznik ogrnila se je Drbrlavas s popolnoma prusovsko obleko: Od blizu in daleč so prihrumeli naši „slavni“ „fajerberkarji“ pozdravit svoje „zatirane“ bratce in jim pomagat malce „gasiti“. Dve frankfurtarci spominjali ste izvanredne „slavljence“ na „rajh“. Visoko v lipi (!) viseča svedočila je frankfurtarca, da je težko zaželjeno vsenemško gospodstvo še pač jako oddaljeno. Posebne nesreče ni bilo, samo „gasilo“ in hajlalo se je na vse pretege, posebno pa pri odhodu ponoči. No, pa dokler naši „Nemci“ ne bodo razloževali med „Jaunstein“-om in „Jauntal“-om, tako dolgo nam njih nemštvo pač ne bo mnogo škodovalo! — Dragi Dobrolci, ali se vam še ni zjasnilo, ali še niste izprevideli pri ti priliki, da naše gasilno društvo nima drugega namena kot pomenčevanje? Živela resnica! Naše geslo bodi tedaj: Proč od takega „fajerbera“! Fantje slovenski! na noge! Ustanovimo si slovensko pevsko in izobraževalno društvo, ki naj bode protiteže nemškim napravam in v katerem se bo kaj več storilo kot popivalo in hajlalo!

Globasnica. (Občinske volitve) so res razveljavljene. Imenik volilcev bi baje moral še 36 ur (t. j. en in pol dneva) „spati“ v občinski pisarni. Nove volitve bomo imeli najbrž še le meseca septembra, ker se mora radi dohodninskega davka sestaviti nov zapisnik.

Pliberk. (Nova maša) č. g. Glinika se je vršila izvanredno lepo. Cerkev in novomašnikov dom sta bila lično okinčana, na vseh drugih hišah pa smo pogrešali vsak kinč in vsako znamenje. Ali je naše mesto res že tako daleč prišlo, da se dá ustrahovati od petorice zagrizenih „Nemcev“?

Pliberk. (Razno.) Podjunsko narečje, ki je jako zanimivo, a do zdaj malo preiskano, preiskujejo nekateri gospodje. Radovedni smo na uspehe; do zdaj je samo rajni dr. V. Oblak pisal nekaj o tem narečju, a poznal ga je bolj površno. — Na pliberškem kolodvoru še vedno ni uradnika, ki bi bil zmožen slovenskega jezika. Ravno te dni je

moral neki gospod plačati kazen, ker ni dobil na slovensko zahtevo voznega listka. In ta gospod uradnik je toliko visok, da niti pritožne knjige ne dá, če jo kdo zahteva. Najboljše bi bilo, če bi slovenske občine pliberškega okraja uradno se pritožile na ravnateljstvo južne železnice. Slovenski župani, oglasite se!

Šmihel nad Pliberkom. (Razno.) Takorekoč iz jasnega neba je prihrula dné 28. julija opoldne drobna toča ter je precej poškodovala oves in ajdo in tudi turšico na Letini, Podlibučem, v Gonovesi in v Dvoru. — Nevihte so sploh letos v Podjunski dolini na dnevnem redu, ali v kljub temu je na polju velika suša. Da bi Bog dal blagodejnega dežja, sta bili minuli pondeljek procesiji iz Šmihela in Globasnice sprositi pri sv. Simonu, katera cerkva stoji na lepi in visoki gori skoraj dve uri od Globasnice.

Radiše. (Ustanovni shod izobraževalnega društva.) Želje naših vrlih rodoljubnih mladeničev in mož se bodo vendar enkrat izpolnile. V nedeljo dné 14. avgusta t. l. napravimo ustanovni shod katoliško-slovenskega izobraževalnega društva. Shod se bo vršil ob 4. uri popoldne pri „Mežnarju“, kjer pričakujemo velike udeležbe. Nastopili bodo tudi prvokrat tamburaši. Vse zavedne Slovence in Slovenke iz Radiške fare in okolice, posebno pa zavedne Medgorčane, na ta za Radiše in celo okolico važni shod prav uljudno vabimo. Na svidenje!

Št. Jakob v Rožu. (Pogreb.) Dne 28. julija smo spremili ob lepi udeležbi ljudstva k zadnjemu počitku posestnika Ivana Serajnika, iskrenega rodoljuba, umnega gospodarja in skrbnega očeta. Mnogo let je bil občinski odbornik. Ker je užival pri ljudeh vsestransko zaupanje in spoštovanje, je slovenski stranki mnogo koristil. Sprevod je vodil tukajšnji rojak gosp. Zeichen, provizor v Črnečah. Poleg domačih dveh gospodov je stopal pred krsto tudi sin rajnega, Ivan Serajnik, kaplan v Prevaljah. Slovenska požarna bramba, kateri je bil rajni podporni ud, se je udeležila pogreba z godbo, občinski odbor pa po zastopnikih z županom. N. p. v. m.!

Dholica. Vsi rodoljubi v poreški okolici se s tem opozarjajo, da ima gospa Treza Brugger v Porečah ob Vrbskem jezeru vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda. Rojaki, kupujte te vžigalice in ne onih, ki jih nam nasprotnik ponuja. Svoji k svojim!

Od nekod. (Sad nemških šol.) Te dni mi je po naključju prišla v roke dopisnica, na kateri me je posebno zanimal lepi nemški naslov. Glasi se tako-le: „Eu frain Elizabet V. cugElhof am bero bai Vilah.“ Torej sad nemških odgojiteljev v slovenskih šolah, katere se mora sramovati vsak pošten človek. Slovenci! ne dajmo osramotiti našega jezika, temveč potegujemo se za pravo slovensko odgojo naših otrok v maternem jeziku.

Sv. Višarje. (To in ono.) Število romarjev vedno raste. Ob nedeljah jih je navadno zbranih 400 do 500. Ako je namreč lepo vreme, tako prihajajo romarji celo noč od sobote na nedeljo. Med zbranimi romarji zapaziš Slovence, Nemce in Lahe. — Med tednom nas pa obiskujejo navadno hribolazci iz daljnih krajev. Večkrat imamo čast pozdraviti tukaj brate Čehi, ki takorekoč gorijo navdušenja za lepe naše slovenske pokrajine. Od bratov Čehov naj bi se Slovenci učili spoštovati mili materni jezik; kakor se namreč Čehi, akoravno so popolnoma veščini nemškega jezika, vedno le ponašajo s svojim češkim jezikom, in se le v največji sili poslužujejo tujega jezika, tako bi morala biti tudi nam slovenščina vedno draga nad vse. Najprej slovensko — potem dolgo nič — in nazadnje šele nemško! Tudi iz Dunaja je prišlo letos že več hribolazcev semkaj, ki so se prav fino obnašali. Navadni nemško-fabricirani hribolazci niso nič drugega, kot patentirani hajlovci. Najbolj imenitno je pa to, da marsikateri hribolazec na svetih Višarjah še celo cerkve ne vidi, kakor smo zadnjič imeli priložnost prepričati se. Ko bi hribolazci samo v cerkev ne šli, bi človek rekel, to je pač nova moda, da cerkve s stolpom vred na sv. Višarjah ne zapazijo, je pa v resnici čudežno. Ti ubožci gotovo nič ne vidijo več družega kot samega sebe, gore in nemški rajh. — Kaj naj poročam o vremenu? Ni minil zadnje tri tedne skoraj en dan, da ne bi bilo tukaj deževalo. Parkrat je bila strašna nevihta. Grmelo in bliskalo je, da je bilo groza in strah. Vstopili smo se že večkrat sredi sobe in pričakovali — zadnji trenutek. Celo pohištvo se je treslo in z njim vred tudi mi. In ali človeka ne more biti strah, ako par metrov od njega skoraj nepretrgano strela vdarja? — Zadnje dni so prišle tri procesije, namreč iz Naborjeta, Kokove in Vrat.

Šmohor. (Velik požar) je nastal tu v pondeljek 8. avgusta proti večeru in vpepelil malone ves trg. Pogorelo je 90 poslopij z opravo vred. Tudi cerkev je pogorela in je v razvalinah, dalje pošta itd. Pravijo, da so zažgali berači.

Novičar.

Na Koroškem.

Duhovske zadeve. V Beljaku je dné 31. julija frančiškan o. Mihael Temali, rodod Albanec, obhajal svojo novo mašo. — G. F. Gerstl, župnik v Lölingu, je imenovan za župnika pri sv. Kandolfu.

Osebnosti. V pokoj je stopil deželni sodnik nadsvetnik g. dr. Rudolf Löhner v Celovcu. — Nanagloma je na letovišču umrl g. Ambros Umlauf, trgovec v Celovcu, star 51 let. Pokojnik je bil več let predsednik trgovinske zbornice, deželni poslanec itd. Truplo so prepeljali v Celovec. — Koroško je zapustil učitelj Alban Mužik v Velkivasi pri Beljaku. Nastavljen je na Štajerskem. Torej: zopet eden! — Za ravnatelja celovške realke je imenovan g. Hugo Schwendenwein, profesor v Tešinu. — Konceptni praktikant koroške deželne vlade, g. dr. Jos. Ferjančič v Št. Vidu, je imenovan za c. kr. koncipista.

Posvetovanje. V četrtek dné 4. avgusta je v prostorih slov. delavskega društva bilo posvetovanje pododbora slov. krščansko-socijalne zveze za Koroško. Prišlo je precejšnje število gospodov in pod predsedstvom g. fil. Jankota Grafenauerja se je vršil prav živahen razgovor o delovanju in organizaciji naših nepolitičnih društev. V dotični odsek so bili izvoljeni gg.: Jurij Trunk, načelnik; Val. Jug, namestnik; J. Maierhofer, tajnik; V. Poljanec, namestnik.

Shod, katerega je dné 7. t. m. priredilo naše kat. politično in gospodarsko društvo na Poljani pri Prevaljah, se je obnesel zelo dobro. Udeležba je bila iz vse okolice povoljna. Govorili so gg.: posl. Grafenauer, msgr. Podgorc, filozof Kotnik in Lavrine. Obširneje poročilo sledi.

Vzorni poštni uradniki. V rokah imam troje pisem, ki so živ dokaz nezmožnosti naših nemških poštinih uradnikov na slovenskem Koroškem. Kakor hitro pride kakemu nemškemu uradniku pod roke pismo s popolnoma slovenskim naslovom, potem ubogi papir, kako ga mažejo in pošiljajo od Poncija do Pilata. Evo jih ta tri pisma: prvo se glasi na N. N. v Mohličah; seveda Mohlič na Koroškem ni (ampak le Möchling), zato je pismo v Pliberku oddano romalo najprej v Št. Vid pri Ljubljani (zadnje pošto je namreč po pomoti pisec prideljal „Št. Vid-Rikarjavas“); od tam so ga poslali v Metliko na Dolenjskem in potem v Zatičino, nadalje v Št. Vid v Podjurski dolini. Tu še le so vedeli, da so Mohliča takoj na drugem kraju hriba dober četrt ure od Št. Vida, in pismo je bilo rešeno svojega romanja po Slovenskem. Drugo pismo je sledeče kraje obiskalo: Mogielnica, Luschariberg, P. Saifnitz, Möchling, Gallizien, Chorotkow, Refoveca, Grafenstein. V dvanajstih dneh je vse utrujeno in polomljeno našlo lastnika. Naj še omenimo potovanje tretjega pisma. Iz Ljubljane namenjeno v Globasnico je potovalo v Pliberk, Miklautzhof, Laibach, Post wo? Apače, Gallizien, dokler ni našlo kraja, kamor je bilo poslano. Tako delajo z našimi slovenskimi kraji. Kedo je kriv? Največ mi sami, ker so vedno še med nami, ki pišejo zadnje pošto nemško, ali pa celo popolnoma nemški naslov. Pisma, namenjena v slovenske kraje, naj nosijo le slovenske naslove. Nezmožne poštne uradnike bomo potem na slovenskem Koroškem onemogočili.

Celovec in okolica. Na Mostiču je utonil sedlar J. Pogačnik. Vzrok: žganje! — V Porečah so prijeli tatinsko družbo 8 oseb, katere so izvršile okrog Vrbskega jezera mnogo tatvin. — Običajna dirka bode letos na vresu dné 11. septembra. Razpisanih je precej daril. — V Medgorjah je ponesrečil posestnik J. Maček. Padel je tako nesrečno s poda v skednju, da je kmalu nato umrl.

Podjurska dolina. Od 1. avgusta vozita pri železnici Sinčavas-Železna Kapla vsak dan dva vlaka več. S tem se je dosegla ugodnejša zveza.

Razno. Cesar je podaril požarni brambi na Muti 200 K. — V gozdu nad Beljakom se je dné 22. julija obesil nek Jos. Janah zaradi neozdravljive bolezni. — V Porečah, občina Št. Štefan ob Zili, je dné 25. jul. v gospodarskem poslopju Val. Haberla iz neznanega vzroka nastal požar, ki je vpepelil tudi hišo. Škode je 4000 K. — V Škofiče pristojni 70letni Avg. Happe si je minuli teden v Lipi z britvijo prerezal vrat in izkrvavel. Vzrok: žganje! — V gorah blizu Velikega Zvonarja je ponesrečil 15letni dijak Rudolf Waizer iz Beljaka. Napravil je bil izlet z dvema tovarišema. Padel je tako nesrečno z neke skale, da je grozno razmesarjen obležal mrtev. — Večje vojaške vaje se vrše sedaj v Zilski dolini proti laški meji.

Po slovenskih deželah.

Sadna razstava v Radovljici. Odbor za prireditve razstave je poslal na vsa županstva po

Slovenskem in sicer Kranjske, Štajerske in Primorske ter nekaterim županstvom Koroške, razstavne plakate. Županstva so naprosena, da te plakate gotovo nalepijo na vidnih krajih in so ista prošena, da temu obkorekornemu podjetju sploh gredó na roko in ga pospešujejo.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

Gospodarske stvari.

Sadna razstava v Radovljici.

Letošnje leto je v naši domovini takorekó pravo sadno leto. Kakor govoré poročila iz raznih krajev, bo sadja skoro povsod obilo, in čeravno so po raznih krajih nevihte s točo tudi na sadnem drevju naredile precej škode, vendar se more reči, da bo letošnji sadni pridelek mimo drugih let izboren. Vlasti bo veliko jabolk. Posebno pa se v tem oziru letos odlikuje naša lepa Gorenjska, ki bo imela, kakor vse kaže, veliko in lepega sadja.

To dejstvo pa je zarodilo v nekaterih gorenjskih rodoljubih misel, da bi se priredila letos na Gorenjskem sadna razstava, in sicer se je izbral kraj za razstavo Radovljico, ki je nekako središče Gorenjske.

Misel sadnih razstav je pri nas Slovencih, bi rekli, skoro popolnoma nova. Dočim po drugih kulturnih deželah prirejajo večkrat in torej permanentne sadne razstave, se ta misel pri nas še ni ukoreninila.*

In vendar mora vsak razumnik pripoznati, da so razstave ono sredstvo, ki največ pripomorejo k napredku. Ker razstava podaja celotno sliko o stanju in napredku te ali one kulturne stroke. Tako je tudi s sadjarstvom.

Da bi bilo sadjarstvo pri nas že na višini napredka, tega pač niti z daleka trditi ne moremo. In vendar je sadjarstvo ona gospodarska točka, katera bi nam poleg živinoreje donajala največ dobička, ako bi jo znali dovolj izkoristiti.

Ali tega se je treba učiti. Učimo pa se najbolje na sadnih razstavah, ki so prave učilnice sadjarstva. Na razstavi najdemo prvič v tesnem okvirju sadje malone vseh vrst. Tu vidimo torej na prvi pogled, kaj je lepo in dobro in kaj ni. Zaradi tega se na sadne razstave, ki so vendar v prvi vrsti strokovne razstave, ne sme pošiljati samo najlepše sadje, marveč in temveč tudi sadje nižjih vrst; ker le tako je mogoče spoznati, koliko je treba izboljšanja v sadjarstvu, zastopanjem na razstavi.

V spoznanju potrebe strokovnega pouka, so prireditelji razstave tudi dokaj razširili program razstavi. Ne le, da bo razstava trajala celi mesec, t. j. od srede 17. septembra do srede 16. oktobra t. l., da bo tako mogoče vsakomur, ki ne razpolaga s časom vsaki dan, ogledati si razstavo; — marveč na razstavi bo dovolj prostora za velike množine sadja iz cele Kranjske. V ta namen se gradi v bližini Radovljice posebno razstavno poslopje v paviljanskem slogu iz lesa, kjer bode prostora okoli 400 štirjaških metrov. Nadalje je odbor naprosil že zdaj nekatere strokovnjake sadjarstva, da bi na razstavi učili in predavali o izgoji sadja, o načinu uporabe sadnih pridelkov in o načinu razpečavanja sadja. Razun naprosenih strokovnjakov bode svobodno tudi drugim na razstavo došlim veščakom, da porabijo dano priliko in povedo svoje dobre misli. Le tako bo smoter razstave popolnoma dosežen. Ali da se pouk čim bolj olajša, poklicani so vsi sadjerejci kronovine Kranjske, da poleg svežega sadja razstavijo tudi posušeno sadje (četudi lansko), potem sadno (jabelčno in hrušvevo) vino (v steklenicah, ali v sodčkah) in pa razne žgane sadne pijače. Odbor je nadalje poskrbel, da se bodo na razstavi videle tudi sadne konzerve. Naposled je odbor povabil tudi nekatere tovarne, da razstavijo v stroko sadjarstva spadajoče stroje kakor stiskalnice, sušilnice, vrtno orodje itd.

* Pri nas Slovencih se žal še marsikaj drugega dobrega ni ukoreninilo, zato smo še „za sto let nazaj“!
Op. uredn.

Tako se more reči, da je odbor s svoje strani storil vse, kar more povzdigniti razstavo do prave strokovne razstave v najširjem pomenu. Da bi odbor omogočil kar največje udeležbo, razposlal je na stotine okrožnic po celi Kranjski in je okrožnicam priložil po več zglasilnih pol, v katere naj vsakdo, ki želi razstaviti, zapiše svoj natančen naslov in pa vrste sadja ali sadne izdelke, katere želi razstaviti. Kdor bi slučajno okrožnice ne bil dobil, pa se želi razstave udeležiti, naj se nemudoma oglasi pismeno pri „odboru sadne razstave“ v Radovljici (Gorenjsko), ki bode rade volje vstregel. Ako je kdo dobil premalo zglasilnih pol, naj se istotako obrne do odbora.

Da provzročá prireditve sadne razstave v tolikem obsegu veliko težav in stroškov, je umevno. Zaradi tega je dolžnost vsakogar, da gre odboru pri tem težavnem poslu v vsakem oziru na roke ter po svoji moči pomaga častno in dostojno izvršiti veliko in težavno nalogo. Naj se povsodi živahno dela za udeležitev razstave. Pri tem delovanju naj se popolnoma v stran pušča strankarske in osebne ozire. Osebnosti in politična mišljenja naj v gospodarskih rečeh nimajo mesta! Bodi liberalec ali klerikalec, — samo da imaš sadje in ti je za domači napredek, — udeleži se razstave! Kdor pa bi iz kakoršnih koli zasebnih ali strankarskih oziróv ali iz malomarnosti nasprotoval, ali zaviral prosep razstave, oni bi že s tem dal o sebi spričevalo, da nima ne dobrega duha, ne pojma za napredek!

Odbor je konečno v svoji okrožnici prosil tudi denarne podpore v pokritje razstavnih stroškov.

Te podpore naj bi odboru nikdo, ki količkaj vzmore, ne odrekel, saj bode to, kar podari, obrestonosno naloženo v korist, ki je bode donajala razstava vsakomur, komur je za dobiček od sadjereje. Nikakor pa odbor s to svojo prošnjo ni hotel omejiti udeležbo razstave.

Ako bo po razstavi kaj čistega preostanka, se isti obrne v prid družbe sv. Cirila in Metoda in v prid domačega gospodarskega napredka.

Na razstavi se bodo delila odlikovanja prve, druge in tretje vrste v svetinjah in diplomah.

Da bode odboru mogoče ves razstavni material dostojno razdeliti, so razstavjalci in njih poverjeniki naproseni, da dopošljejo glasilne pole zanesljivo do 1. septembra t. l. Sadje naj se dopošlje osem dni, v skrajnem slučaju tri dni pred otvoritvijo razstave v poštinih pošiljativah po 5 kg višje. Bližnji razstavjalci zamorejo poslati nepoštnim potem in sicer naravnost v razstavno poslopje. Kar bode sadja zrelega po otvoritvi razstave, se zamore od 17. septembra dalje dopošiljati vsaki dan brez ovire.

Natančnejši program razstave se priobči pozneje.

Vse dopise in poštne pošiljave je nasloviti na „Odbor sadne razstave v Radovljici“; kdor pa želi ustmenih pojasnil, naj se blagovoli obrniti do predsedništva pripravljalnega odbora, glavni trg št. 37. v Radovljici.

Vsem častitim izvenkranjskim obiskovalcem razstave je še pripomniti, da se jim z obiskom razstave nudi ugodna prilika, da obiščejo ob enem le eno uro od Radovljice ležeči slavni Bled.

Vabilo.

Ustanovni shod slovenskega katoliškega izobraževalnega društva „Zila“ na Zilski Bistrici, združen z veselicco, ki se vrši dné 14. t. m. ob 1/23. uri popoludne v gostilni pri Nežmanu s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav sklicatelja. 2. Volitev predsednika. 3. Poročilo pripravljalnega odbora. 4. Sprejem članov. 5. Volitev odbora. 6. Slučajnosti. Nato veselica s šaloigro: „Lokavi snubač“. Sodelovali bodo tudi g. tamburaši iz Brnce in domači pevci. Slovenski rojaki, posebno iz Zilske in Kanalske doline, dobro došii!
Pripravljalni odbor.

Listnica uredništva.

Glinje. Odgovor na nesramni napad lista „Fr. St.“ na „Gorotan“ pride radi pomanjkanja prostora v tej številki prihodnjic. Drznim nemškim snedežem bomo primerno posvetili.

V—i. Prihodnjic. Le večkrat se oglasite!

Vsem tistim, katerih se tiče! Ali je huda vročina posušila mnogim dopisnikom tudi črnilo, da tako trdovratno — ničesar ne pišejo? Glejte narodne nasprotnike, kako so neumorni v napadih na nas. Torej prosimo za marljivejše sodelovanje!

NAZNANILA.

Posestvo

z zidano hišo, s hlevom in kajžo ter 13 birnjev posetve, z mladim sadonosnikom in 1 oralom obrabščenega gozda, je pod ugodnimi pogoji na prodaj. V hiši je stara dobroidoča gostilna. Ponudbe naj se vpošljejo pod naslovom „B“, Šmarjeta pri Velikovu, poste restante v Šmarjeti.

Kmetija, katera ima 22 hektarov polja, travnikov in gozda, se takoj prodá. Poslopje je v precej dobrem stanu. Kmetija leži v Mohliškej fari na precej visokem griču, kjer je lep razgled. Travniki, polje in gozd je vse okrog hiše. Več pové S. Boštjančič v Št. Vidu, Podjunska dolina na Koroškem.

Slovenska gospodinja!

Zavedaj se svojega rodu ter zahtevaj vselej in povsod cikorijo Cirilovo, torej slovensko, katera je najboljša in v prid družbe sv. Cirila in Metoda.

Istrska vinarška zadruga v Pulju

prodaja v svoji
podružnici v Beljaku,
Freihausgasse št. 3.

sledéča popolnoma **natorna istrska vina** za sledéče cene na debelo, od železnice v Beljaku, brez sodov, v množinah od 56 l. naprej, in sicer:
rdeča vina: Teran II. 36 K, Teran I. 44 K, Stafela 36 K. Refoškat 60 K. Opolo (krvno vino) 56 K.

Bela vina: Namizno vino 40 K. Muskat II, 60 K. Muškat I, 104 K. Dugava 80 K.

Za točno postrežbo se jamči, sodi se dajejo na posodo.

Spoštovanjem

J. Kofler,
poslovodja.

Naznanjam uljudno, da je ravnokar izšel moj **novi veliki cenik**, ki obsega čez 600 podob, in katerega razpošiljam **zastonj in poštine prosto**. Ker razpošiljam svoje blago po celem svetu, je to dokaz, da je isto res fino, da so cene nizke in postrežba pošena. Naj se zatorej vsak zanesljivo obrne do moje tvrdke.

Z velespoštovanjem

H. Suttner,
urar in zalagatelj c. kr. avstrijskih uradnikov v Kranju (Krainburg).

Novo sezidana hišica,

ki ima 2 sobi s kuhinjo in vrtom, se prodá za 1400 kron. Hišica je primerna posebno za kakega rokodelca in leži tik farne cerkve v lepi prijetni vasi v slovenskem kraju na spodnjem Koroškem. Več se izvé pri upravnistvu „Mira“ v Celovcu.

Služba organista in cerkovnika

je za oddati. Več pové župnijski urad Št. Rupert-Celovec.

Loterijske številke od 6. avgusta 1904.

Trst 62 5 42 90 14
Linc 80 38 46 81 77

Vse stroje za poljedelstvo in vinorejo.

Brizgalnice za sadno drevje

z mešalom za mešanico iz bakra in vapna tako, da se najedenkrat na dve cevi brizga.

brizgalnice (streljke) za sadno drevje z natanko namereno petrolovo mešanico,

svetilnice na acetilen, da se ulové leteči hrošči,

hidravlične stiskalnice za vino,

stiskalnice za vino in ovočje z diferencialnim pritiskom,

stroje za drobljenje stiskanice,

čisto nove mline za grozdje,

nove priprave proti peronospori in za žveplenje,

sesalke za vino, cevi za vino,

kakor tudi vse druge stroje za poljedelstvo, kot

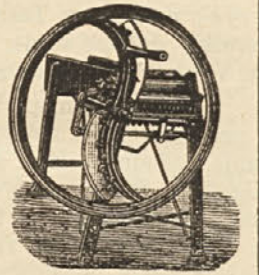
zbiralnike (trierje), mlatilnice, vitale (gepel) i. dt.

razpošilja kot specialitete po najnižjih tovarniških cenah

IG. HELLER, DUNAJ, II., Praterstrasse 49.

Cenilniki zastonj in franko.

Dopisuje se v vseh jezikih.

Hočete dolgo živeti

in se veseliti dobrega zdravja? Da dosežete to, skrbite zato, da ohranite zdrav želodec in redno prebavljanje.

Vsak, kdor je želodec s težkimi, prevročimi ali premrzlimi jedili pokvaril ali prehladil, najde gotovo pomoč v

Germanovem življenjskem cvetu (esenci),

katerega z največjim uspehom rabi pri pomanjkanju teka, slabosti želodeca, napihnenju, gorečici (zgagi), slabosti, glavobolu, omotici, krču, zaprtem telesu, zlati žili. Po preobilih pojedinah, posebno po mastnih in težko prebavljivih jedilih, ta cvet odstrani tiskanje in bolečine in zbuja tek, s čemur v visoki meri pomaga k ohranjenju telesa. Ker odstranjuje vse sprijene soke iz telesa, očiščuje kri, in ima tudi pred vsemi podobnimi pripomočki to prednost, da je čisto neškodljiv, če se tudi rabi dolga leta, ker je napravljen iz najfinjših, skrbno izbranih zelišč, ter ima prijeten, grenko-aromatičen okus, da ga morejo rabiti tudi občutljive osebe, otroci in žene.

Germanov življenjski cvet kot pravo ljudsko in domače sredstvo, naj ne manjka v nobeni hiši, ker dostikrat obvaruje pred hudo boleznijo, ko ni zdravniške pomoči blizu. Pri nakupu naj se vedno zahteva **Germanov življenjski cvet iz lekarne „črni orle“ v Belovaru**, ker so še sredstva z enakim imenom, a ne tako dobra. Za znamenje pristnosti mora vsaka steklenica, ki je v zelenem zavitku, nositi polno ime tvrdke: **Lekarna „pri črnem orlu“ K. Germana v Belovaru** (Hrvatsko), kamor je tudi pošiljati vsa poštna naročila. Cena steklenice K 1.40, po pošti vsaj dve steklenici. Za zavoj 40 vin. več, kot poštno povzete, ali se pošlje znesek prej. Nalovi morajo biti pisani razločno in natančno. Pojasnila, prospekti, navod o porabi zastonj.

Germanov življenjski cvet moram trpečemu človeštvu najtopleje priporočiti, ker sem se osebno, kakor pri mnogih občanah, katerim sem ga priporočal, mogel prepričati o izvrstnih uspehih. Edmund Medecotti, župnik v Trojstvu, Hrvatsko.

Dve steklenici, kateri ste mi poslali, sta mi zelo dobro storili. Prosim, pošljite še 6 steklenic. Peter Gradinač, vp. župnik, Gradec.

Naznanjam Vam, da sem od raznih strani poskusil že mnogo sredstev, ali nobeno ni imelo zaželjenega uspeha, kakor Germanov življenjski cvet. Andrej Žižek, Sv. Ana na Krombergu.

Posljite mi zopet osem steklenic Germanovega življenjskega cveta, ki ga bom vsem bolehaločim na želodcu najtopleje priporočal. Jaz že okrevam. Apolonija Haberl v Semrjah, Stajersko.

Stiskalnice za sadje — Stiskalnice za vino

z dvojnimi stiskalom „Herkules“ za gonjo z roko.

Hydravlične stiskalnice

za visok stisek in velike uspehe.

Mline za sadje in grozdje.

Povsem urejene moštarne, stalne in za prevažanje. Stiskalnice za pridelovanje sadnih in jagodnih sokov. Sušilnice za sadje in zelenjad, lupilce in rezalnice, najnovejše samodelujoče patentovane brizgalnice za vinograde, sadje, drevesa, hmelj, grenkuljico „Syphonia“. Pluge za vinograde izdelujejo in prodajajo z garancijo kot posebnost v najnovejši, najbolj izvrstni in priznani najboljši sestavi

Ph. Mayfarth & Comp.

tovarna poljedelskih strojev, livarna in plavž na par.

Dunaj, II/1 Taborstrasse št. 71.

Obdarovani z nad 490 zlatimi, srebrnimi in bronastimi kolajnami.

Obširni ceniki se delijo zastonj. — Zastopniki in prekučci strojev se iščejo.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares zajamčeno pristno, perilo neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Varstvena znamka.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Akcijski kapital K 1.000.000.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjava in eskomptuje

izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme za vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavlje.

Eskompt in inkaso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. — Podružnica v Spiljetu.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promet s čeki in nakaznicami.